

धात्रीफल न० इत० । आमलकीफले तस्य पाकविशेषगुणाः ।

“अङ्गारपाकच्छदयत्नसुपाचितानि सिन्धुत्यङ्गुमरिषादि-
समन्वितानि । तन्ने हृते पुनरपि प्रतिभर्जितानि धात्री-
फलानि जनयन्ति छि लाठरान्निम्” वैद्यके उक्ताः ।

धात्रेयी स्त्री धात्रा अपात्यम् स्त्री स्वार्थे वा ढक् ङीप् ।

१ धात्राः स्वरूपयो २ धात्राश्च । “दूत्यः सखी नदी
टासी धात्रेयी प्रतिवेशनी” सा० द० । स्वार्थे क तत्त्वार्थे ।

“अतस्तृत्यां चन्द्रन्तु प्रमादाद्दीक्षते यदि । पठेद्वात्रे-
यिकावाक्यं प्राङ्मुखो वायुदण्डमुखः” ति० त० ।

धात्रेयिकावाक्यञ्च “सिंहः प्रसेनशरधीव सिंहो जाम्बवता
ह्वयः । सुकुमारक ! मा रोदीक्षत ह्येषस्त्वमन्तकः विष्णुपु०

“अस्मिं हृद्यं च तं मत्वा न सा देवी जगाम ह । खान्त
धात्रेयिकां तस्मै हृदाय प्राहिणोत् तथा” । “अवसत्य
टदो मूढा गद्गां धात्रेयिकां मम” भा० व्या० १०५ अ० ।

धात्रारिष्ट पु० “धात्रीफलसहस्रे द्वे पीडयित्वा रसं भिषक् ।

चौष्टाभगं पिप्पल्यानूणां जङ्गवान्वितम् । शर्करा-
र्जतलोन्मित्रं पक्वं क्षिग्वपटे स्थितम् । प्रपिबेत्
बाह्यरोगार्तो जोषे हितमिताशनः । कामलापाण्डु-
हृद्रोगवातासृग्विषमज्वरात् । काशहृकाऽरुचिश्चासा-
नेषोऽरिष्टः प्रणाशयेद्” चक्रदत्तोक्ते धात्रारसपके

रिष्टनाशके पदार्थे ।

धान न० धा-भावे ल्युट् । १ धारणे २ पोषणे च आधारे
ल्युट् । ३ धारणाधारे स्त्रियां ङीप् राजधानी मत्स्यधानी

धानक न० धन्याक+ठुणो० । १ धन्याके राजनि० २ मानभेदे
पु० भावप्र० । “गङ्गमिस्तु रसिकाभिः स्नात् माषको
हेमधानकौ” । अल हेमधानकौ पाठान्तरम् ।

धाना स्त्री व० व० । धा-न टाप् । (वङ्गरी) ख्याते १ भट्ट-
यने अमरः । २ धन्याके शस्यगिनवोद्भिजे अङ्गुरे उचूर्ण-
मक्तुषु च मेदि० । “यवास्तु निस्तृषा भट्टाः स्मृता धाना
रति स्त्रियाम् । धानाः सुर्दुर्जरा रुक्षास्तृट्प्रदा गुर-
वय ताः । तथा मेदःकफच्छर्दिनाशिन्यः सख्यकीर्तिताः”
राजनि० । “धाना मत्स्यान् पयोमांसं शाकञ्चैव न
निर्बुदेत्” मनुः । स्वार्थे क धानाका तत्त्वार्थे व० व०
शब्दर० ।

धानाचूर्ण न० इत० । मक्तुषु ।

धानी स्त्री धा-आधारे ल्युट् ङीप् । १ आधारे राजधानी
२ पीबुछ्ते स्त्री राजनि० । स्वार्थे क धानिका तत्त्वार्थे
“अङ्गारधानिका” अमरः ।

धानुर्दण्डिक पु० धनुर्दण्ड इव तेन जीवति वेतना० ठक् ।

धनुर्यजीविनि धानुष्के ।

धानुष्क पु० धनुःप्रहरणमस्य धनुषा जीवति वा वेतना०

ठक् इत्तुसक्तान्तात् ठस्य कः । १ धनुषा युधप्रमाने २ धनुषा
जीविनि च अमरः । “पारश्वधिकधानुष्कशाक्तीकप्रासि-
कान्वितौ” भट्टिः । धनुर्निवायवोऽस्य वा० ठक् । ३ अपा-
मार्गे स्त्री शब्दच० ।

धानुष्य व० धनुषि साधुः वा० जप् । वंशे राजनि० ।

धानेय न० धानैव स्वार्थे ढक् । धन्याके राजनि० स्वार्थे क
धानेयक तत्त्वार्थे न० जटाधरः ।

धान्या स्त्री (एलाइच) एलायां शब्दच० ।

धान्य न० धाने पोषणे साधु यत् । १ सत्प्रे (धान) ख्याते त्री-
ह्लादौ “शस्यं जेतगतं प्रोक्तं सत्प्रे धान्यसुचप्रे”
अ० तिः । धान्यवर्गः सगुणोऽभिहितो भावप्र० यथा

“शालिधान्यं त्रीहिधान्यं शूकधान्यं तृतीयकम् ।

शिम्बीधान्यं सुद्रुधान्यमित्युक्तं धान्यपञ्चकम् । श-
ल्यो रक्तशाल्याद्या त्रीहयः पठिकादयः । यवादिकं

शूकधान्यं सुद्राद्यं शिम्बीधान्यकम् । कङ्गादिकं

सुद्रधान्यं तृणधान्यञ्च तत् स्मृतम्” ।

तत्र शालिधान्यस्य लक्षणं गुणाश्च “कण्डनेन विना शुक्ला

हैमन्ताः “शालयः सृताः” । अथ शालीनां नामानि ।

रक्तशालिः सकलमः पोण्डुकः शङ्खनाहृतः । सुगन्धः

कर्दमको महाशालिश्च दूषकः । पुष्पाण्डुकः पुण्डरी-

कस्तथा महिषमस्तकः । दीर्घशूकः काञ्चनको हयनो

लोमपुष्पकः । इत्याद्याः शालयः सन्नि बहुवो बहुदे-

शजाः । अन्यविस्तरभेदेनो समस्ता नाम भाषिताः” ।

अथ तेषां गुणाः “शालयो मधुराः क्षिग्धा बल्या

बद्धाल्पवर्जसः । कषाया लघ्वो रज्याः स्त्रियां हृष्याश्च

हृङ्ग्याः । अत्यानिलकफाः शीताः पित्तघ्ना मूत्रबा-

स्तथा । शालयो दग्धसृज्जाताः कषाया लघुपाकिनः ।

सृष्टमूत्रपुरीषाश्च रुक्षाः स्नेहापकर्षणाः । कैदारा वात-

पित्तघ्नाः गुरवः कफशुक्रघ्नाः । कषाया अल्पवर्जस्त्रा

मेध्याश्चैते बलावहाः” । कैदाराः कष्टरोजजाः उष्णाः ।

“स्थलजाः स्नादवः पित्तकफघ्ना वातपित्तदाः । किञ्चि-

त्तिक्ताः कषायाश्च विपाके कटुका अपि । स्थलजाः

अलक्ष्मभूमिजाताः स्त्रयंजाता । वापिता मधुरा

हृष्या बल्याः पित्तप्रणाशनाः । स्नेहाश्चात्यवर्जस्त्राः
कषाया गुरवो हिमाः” । वापिताः कष्टक्षेत्ने अलक्ष्मक्षेत्ने